

عنوان مقاله:

رتبه بندی چندشاخصه ی راهکارهای تقویت مشارکت عمومی در حفاظت از آثار تاریخی و میراث فرهنگی بر اساس الگوواره ی توسعه پایدار

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و برنامه ریزی شهری، دوره 2، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد حسین جهانگیر - دانشیار گروه انرژیهای نو و محیط زیست، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

مرضیه مومنی - کارشناسی ارشد مهندسی طبیعت، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

مهسا موسوی - کارشناسی ارشد اکوهیدرولوژی، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

حفاظت از میراث تاریخی، منافع اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بسیار زیادی دارد که به عنوان عاملی موثر نقش خود را در ایجاد و برقراری توسعه پایدار ایفا میکند. کشور ما طی سال های اخیر و با برنامه چشم انداز توسعه به دنبال گسترش صنایع مختلف غیر نفتی از جمله میراث فرهنگی می باشد که از یک سو در توسعه پایدار کشور ما نقش مهمی دارند و از سوی دیگر وابستگی کشور را به درآمد های نفتی کاهش می دهد. با توجه به این که حفاظت از آثار تاریخی و میراث تمدنی کشور وظیفه ای عمومی تلقی می شود لذا گسترش حضور مردم در این فرآیند می تواند در حفاظت و رونق پایدار بهره برداری از میراث یاد شده راه گشا باشد. با توجه به چندمنظوره بودن الگوواره ی توسعه پایدار، نیاز به رویکرد تصمیم گیری چند شاخصه احساس می شود. تحقیق حاضر، مدلی تلفیقی شامل تحلیل سلسله مراتبی و شباهت به گزینه ایده آل را به ترتیب برای تعیین وزن شاخص های توسعه پایدار و گزینه های تقویت مشارکت عمومی به کار گرفت. نتایج تحقیق حاکی از این امر بود که حفاظت از منابع طبیعی مهمترین شاخص و استفاده از ظرفیت های شبکه های اجتماعی مطلوب ترین گزینه می باشد. با توجه به ثبات نسبی رتبه بندی پس از اعمال تحلیل حساسیت، می توان نتیجه گرفت که فرآیند تصمیم گیری به خوبی انجام گرفته است و این رویکرد برای مسائل مدیریتی و حفاظتی دیگر در شاخه های مختلف عمران و معماری توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

حفاظت از آثار تاریخی، توسعه پایدار، تصمیم گیری چند شاخصه، مشارکت عمومی، تحلیل حساسیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250858>

